

**Avgvstini Barbosæ, V. I. D. Lvsitani, Protonotarii
Apostolici, & sacrae Congregationis Indicis Consultoris,
Nunc Electi Episcopi Vgentini, Tractatus De Canonicis, Et
Dignitatibus, Aliisque ...**

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1658

21 Canonicus quis distributionum quotidianarum capax.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98570](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98570)

- resoluunt Nicol. Garc. d. c. 2. n. 152. Nau. Vgo-
lin. & Palao, quos citat Mach. d. docum. 2. n. 6.
23 Vtrum autem appellatione interposita per
Canonicum à mandato de residendo sibi fa-
cto per Ordinarium loci, possit per Episcopum
ibi poni Vicarius, qui nutriatur de fructibus
beneficij, sine vitio attentatorum: Vide Lan-
cellot. de attent. p. 2. c. 12. limit. 18.

CAPVT XXI.

*Canonicus quis distributionum quo-
tidianarum capax?*

SVMMARIVM

- 1 Distributiones sic dicuntur, quia iuxta cu-
iusque merita laborem, & qualitatem di-
stribuuntur.
 - 2 Distributiones quadam sunt que non distin-
guuntur à præbendis, sed ipsamet præben-
darum vice funguntur quadam verò præ-
bendis separare, atque distincte sunt.
Trisaria distinctio distributionum. ibid.
 - 3 Quotidianæ dicuntur distributiones, siue quia
quotidie distribuuntur, siue potius quia di-
stribuuntur iis, qui quotidie Horis Canoni-
cis, diuinis que officiis interfunt.
 - 4 Distributiones propriæ sunt stipendia qua-
dam personalia, quæ ex redditibus Eccle-
siae (præter Præbendam, aut portionem cer-
tam pro beneficio competentem) Canonicis,
& Beneficiatis, seu clericis Cathedralium,
& aliarum Collegiarum Ecclesiarum
diuinis Officiis interfentibus pro diuino
Officio tribuuntur.
 - 5 Beneficia manualia nuncupantur distribu-
tiones quotidiana, & quare, ostenditur.
 - 6 Distributiones non veniunt appellatione red-
dituum beneficiorum, nec etiam appella-
tione reddituum, & prouentuum, dum de
corpore beneficij non sunt.
Canonicus condemnatus per sententiam
ad restituendos fructus perceptos, & perci-
piendos, non tenetur restituere quotidiana
distributiones. ibid.
 - 7 Distributiones debent computari inter fru-
ctus, redditus, & prouentus beneficij quan-
do agitur de sola consideratione, & esti-
matione illius.
 - 8 Distributiones aliquando veniunt sub no-
mine fructuum, non ex propria nominis si-
gnificatione, sed secundum subiectam ma-
teriam.
 - 9 Distributiones institutæ fuerunt, ut præter
spiritualia præmia etiam temporale sti-
pendium pro victu ab Ecclesia clerici re-
ciperent.
 - 10 Distributiones dantur propter interese-
- tiam tanquam propter causam, & ratio-
nem formalem, nec committitur simonia
cum in primis denatur, ut clerici Deo inser-
uiant, & munera sua obeant.
- 11 Canonicis, & clericis Cathedralium, & Col-
legiarum Ecclesiarum competit ius per-
cipiendi quotidianas distributiones.
 - 12 Canonico dispensato in ætate competit ius
percipiendi quotidianas distributiones.
 - 13 Canonicis supernumerariis, & creatis cum
expectatione Præbendæ competit ius per-
cipiendi distributiones quotidianas.
 - 14 Canonici ultra numerum habent statim om-
nia iura Canonica, nisi consuetudo sit in
contrarium, vel quod Canonicus non possit
administrare iura Canonica nisi prius fue-
rit installatus.
 - 15 Distributiones quotidianas, & plenum ius
Canonice non habet ille, quem Papa man-
dat simpliciter recipi in Ecclesia, in qua
est certus numerus Canonicorum, nec illi
derogat, aut non mandat recipi cum pleni-
tudine iuris Canonicalis.
 - 16 Distributionum quotidianarum capax est
obtineus in Ecclesia Cathedrali, vel Col-
legiata, Dignitatem, Canonicatum, aut
Portionem, cui ab habente ad id potesta-
tem datus sit coadiutor simplex.
 - 17 Coadiutus, cui datus fuit coadiutor à Papa
cum futura successione, capax est quoti-
dianarum distributionum, ac si nullum ta-
lem haberet coadiutorem.
 - 18 Distributiones duplicata debentur ei, qui in
eadem Ecclesia Dignitatem, & Canonicat-
um ex vi consuetudinis, vel dispensatio-
nis habet.
 - 19 Canonicatus duos in diuersis Ecclesiis citra
dispensationem obtineus nequit duplices
habere distributiones.
 - 20 Distributiones quotidiana singulis Horis Ca-
nonicis, & Missæ Conuentuali debent assi-
gnari.
 - 21 Distributionum quotidianarum portio aliqua
debet assignari non modò diuinis ipsis Of-
ficiis, verum etiam supplicationibus, con-
uentibus Capitularibus, & aliis similibus.
 - 22 Consuetudo valet, ut distributiones quoti-
diane tribuantur non modò iis, qui inte-
gris horis non interfuerint, verum etiam
non omnibus, sed aliquibus, & certis dam-
taxat.
 - 23 Ecclesiis tam Cathedralibus, quàm Colle-
giatis, in quibus nulle sunt distributiones
quotidiane, vel ita tenes, ut verisimili-
ter negligantur, tertia pars fructuum quo-
rumcumque reddituum tam Dignitatum,
& Canonicatum, quàm aliorum omnium
eiusdem Ecclesie beneficiorum separari
debet, & in distributiones quotidianas
conueriti.

- 24 Distributiones quotidianæ, quæ acceptæ fuerant in tertia parte fructuum Dignitatum alicuius Ecclesiæ, assignari debent non duobus tantum Horis Canonicis, sed etiam reliquis omnibus aliis, quibus qui non interfuerit, distributionem amittit.
 - 25 Detractio tertiæ partis in distributiones conuertenda non potest fieri nisi ex Canonicis, & aliis beneficiis residentiam requirantibus in Cathedralibus, seu Collegiatis existentibus, item ex omnibus Dignitatibus, nisi sint ex illis, quæ nullas habent distributiones quotidianas.
 - 26 Detractio tertiæ partis faciendæ est de fructibus non secundum taxam antiquam, sed secundum valorem currentem, deductis prius pensionibus, & aliis oneribus legitime impostis.
- Particula Proportionabiliter, in Conc. Trid. sess. 21. de ref. c. 3. quomodo accipiendæ. ibid.
- 27 Episcopus non potest Dignitatibus, Personatibus, & Officiis statuere certam officij, & seruitij formam præter solitam pro lucranda tertia parte præbendæ in distributionibus conuersa.
 - 28 Distributiones ubi non sunt regulariter tenues, sed pingues, licet sint aliquæ hora, quæ non habent distributiones, aut tenues, debent eis rationabiles assignari, detrachendo aliquam partem fructuum à Præbendis, non autem ab aliis distributionibus cæteris horis assignatis.
 - 29 Distributiones ubi essent sufficientes, & tolerabiles, tertia pars fructuum Præbendarum applicanda distributionibus detrahi non potest.
 - 30 Licentia causa studiorum etiam obtenta à Sede Apostolica non excusat ab amissione cæterarum distributionum quotidianarum.
 - 31 Canonicorum, aut clericorum Præbendæ, vel portio ubi nulla est, sed totum in distributionibus beneficium consistit, concessa licentia percipiendi fructus in absentia, distributiones illæ huiusmodi absentibus debentur.
 - 32 Distributiones quotidianas potest beneficiarius pro sua libertate, & arbitrio impendere ac de eis disponere etiam per ultimam voluntatem.

NTEQVAM ad propositæ quæstionis resolutionem deueniamus, sunt à nobis exponenda quædā ad nomen ipsum distributionum quotidianarum pertinentia, & quæ comprehendantur earum appellatione. Et ideo aduertimus distributiones sic dici, quia iuxta cuiusque merita, ac laborē, & qualitatem distribuuntur, nā distribuere est suum cuique

Barbos de Canonic & Dignitatib.

tribuere, l. 1. ff. familia hercisc. † Illarum quædam sunt, quæ non distinguuntur à Præbendis, sed ipsæmet Præbendarum vice funguntur, ut sunt distributiones illarum Ecclesiarum, quarum fructus omnes in cōmuni reponuntur, & singulis diebus distribuuntur, cuiuslibet Canonico præsentī pro victu, de quibus in c. olim, de verb. signif. & apud Decia. conf. 43. n. 13. vol. 1. Menoc. conf. 43. n. 25. Anton. Fabr. in praxi benef. lib. 2. tit. 5. de præbendis, earumque fructibus, & distrib. quot. n. 18. & 19. Quædam verò sunt distributiones à Præbendis separatæ, atque distinctæ, quales sunt distributiones illarum Ecclesiarum, in quibus Canonici certas habent Præbendas, & propterea quotidianas distributiones, quæ dantur interessentibus diuinis Officiis, de quibus in c. fin. de rescr. lib. 6. & in c. unic. de cler. non resid. eod. lib. c. ult. de concess. præb. eod. lib. Paris. conf. 32. n. 7. conf. 34. n. 4. cum seqq. vol. 4. lib. 3. var. c. 13. n. 1. Dec. conf. 69. n. 1. & 2. vol. 1. & conf. 41. n. 4. vol. 5. Monal. conf. 27. n. 4. vol. 1. Galet. in margarita casuum conf. verb. distributiones 1. Barthol. à S. Faust. de Horis Canon. lib. 3. q. 1.

Nouissimè Steph. VVeyms ad const. 24. ex iure antiquo desumptas, & per Conc. Trid. speciatim innouatas, const. 11. à n. 6. asserit triplici distinctione, seu trifariam considerari distributiones. Una quando Præbendæ non sunt distinctæ, hoc est, quando bona omnia adhuc sunt communia, sic ut ex illis adscribatur singulis Canonicis, & beneficiatis aliqua certa portio in cibo, potu, & aliis alimentis: ita quod non singulis diebus distribuuntur sed fiat aliqua separatio ex bonis communibus pro singulis annis, vel singulis semestribus, quod genus distributionum magis est ad instar Præbendæ, & inter grossos (ut loquuntur) fructus solet computari ideoque facilius conceditur etiam illis, qui ex aliqua peculiari, & priuilegiata causa absunt, & personaliter non resident. Altera quando Præbendæ quidē sunt distinctæ, sed bona adhuc communia, & indistincta, ex quibus distributiones dantur, vel singulis hebdomadibus, vel singulis mēsis, iis dumtaxat qui resident, vel pro residētibus habentur, in pane, & in vino, in pecunia, vel in alia specie; & istæ itidem inter grossos fructus Præbendæ habentur, accedunt etiam absentibus priuilegiatis Tertia quādo singulis diebus, vel etiā singulis horis distribuuntur portiones in pecunia, victu, potu, vel alia specie, his tantum, qui personaliter præsentēs sunt in officiis diuinis, quæ quidem verè ac propriè distributiones quotidianæ sunt, cum illas solū præsentēs lucrantur.

Quotidianæ autem dicuntur, siue quia quotidie distribuuntur, siue potius, quia distribuuntur iis, qui quotidie Horis Canonicis, diuinisque officiis interfunt, quasi quotidianum,

num & diurnū stipendium, seu denarij diurni, vt docent Couar. d. c. 13. in princ. Monet. de distr. quot. p. 1. q. 1. à n. 9. Cened. Can. lib. 1. q. 1. n. 1. Steph. V Veyms d. loco n. 5. Azor. inst. mor. p. 2. lib. 7. c. 7. in princ. Barth. à S. Fausto d. lib. 3. q. 1. me citato in hoc loco Trullench. in exposit. Dec. l. 1. c. 8. dub. 1. à n. 1. Solorzan. de iure Indiarum tom. 2. lib. 3. c. 14. n. 20. Garc. in sum. moral. tr. 2. diff. 9. dub. 1. pag. 283. Vide infra c. 2 §. sub n. 10. qui varias afferunt distributionum huiusmodi definitiones: & magis propriè sunt stipendia quædam perfonalia, quæ ex redditibus Ecclesiæ (præter Præbendam, aut portionem certam pro beneficio competentem) Canonicis, & Beneficiatis, seu Clericis Cathedralium, & aliarum Collegiarum Ecclesiarum diuinis Officiis interefferentibus pro diuino Officio tribuuntur; quæ quidem distributiones etiam manualia beneficia nuncupantur in d. c. olim, & in d. c. vnic. de cleric. non resid. lib. 6. Petr. Greg. syntag. iuris lib. 15. c. 23. n. 22. cum seqq. Siue quia ad manum dantur iis, qui diuinis Horis interfunt, vt voluerunt, Prob. ad Monach. in d. c. vnic. n. 3. & Franc. Duar. de benef. lib. 7. c. 4. paulo post princ. siue quia pendunt, & tribuuntur à manu eas distribuentis illis dumtaxat, qui Ecclesiis inserviunt, & pro ratione seruitij, vt existimauit Steph. Durant. d. ritib. Eccl. lib. 3. c. 15. n. 3. quem citat Monet. d. p. 1. q. 2. n. 15. non est tamen propria appellatio illa, quia quotidianæ distributiones beneficia propriè, hoc est, pro Ecclesiastico titulo sumpta, dici non possunt, vt resoluunt citati per me de appellatua verbor. vtriusque iuris signif. appell. 173. n. 4.

6 Quod adeò verum est, vt appellatione reddituum beneficij, non veniant distributiones, vt constat ex c. licet, de præb. ibi, prouentus suos Ecclesiasticos faceretis integrè ministrari, nolimus tamen vt quotidianas distributiones percipiant, c. 2. de priuileg. lib. 6. & probauimus d. tr. appell. 251. n. 5. & ibi citatis addo Barthol. à S. Fausto d. lib. 3. q. 4. Sanctarel. var. resol. q. 6. n. 14. Provt nec etiam comprehenduntur appellatione fructuum, sicut colligi videtur ex Conc. Trident. sess. 24. de refor. c. 12. vers. præterea, vbi cum constituisset Sancta Synodus eos, qui obtinent Canonicatus, Dignitates, Præbendas, aut Portiones in Ecclesiis Collegiatis, si ultra tres menses abfuerint, primo anno priuari dimidia parte fructuum, quos ratione Præbendæ, ac residentie fecerunt suos, & si iterum eadè vti fuerunt negligentia priuari omnibus fructibus, subdit postea, distributiones verò, qui staris horis interfuerint, recipiant; dictio enim illa aduersatiua, verò, posita inter fructus, & distributiones, aperte ostendit, ea inter se potius aduersari, quam quòd alterum alterius appellatione contineri possit; & ideo sic docent Cou. lib. 2. var. c. 13. n. 1. Fr. Emman. q.

Reg. tom. 2. q. 74. art. 4. Anton. Fabr. d. tit. 5. de præbend. n. 19. cum seqq. me citato in hoc loco Trullench. d. c. 8. dub. 1. n. 2. Cened. Can. lib. 1. q. 1. num. 4. vers. & ratio est, vbi restringit, nisi quando omnes fructus consistunt in distributionibus, Aloyf. Ricc. in Collect. decis. part. 6. collect. 2437. vers. quarto, Azor. institut. moral. parte 2. lib. 7. c. 7. q. 7. Valq. opuscul. de benefic. c. 10. §. 3. Macign. de distribut. c. 71. n. 4. Barthol. à S. Fausto d. lib. 3. q. 3. & est communis sententia, de qua Sanctarell. d. quest. 6. à num. 6. Nec denique appellatione reddituum, & prouentuum; dum de corpore beneficij non sunt, sed percipiuntur ratione seruitij personalis, c. licet vobis, cum glos. de præbend. & cum hac parte transit verior opinio, de qua per Casl. de Grassis decis. 9. de præbend. Achill. decis. 8. num. 2. de pension. Grilenzon. cons. 81. num. 2. & alios congestos à Monet. d. part. 1. quest. 6. & idem fuit firmatum in Reatina pensionis 10. Iunij 1588. coram bona mem. Cardin. Pamphilio, & in Calaguritana pensionis 26. Decembris 1589. coram bona mem. Penia. Et hinc est quòd condemnatus per sententiam ad restituendos fructus perceptos, & percipiendos, vt accidit in violento possessore, non tenebitur restituere distributiones quotidianas, Verall. decis. 29. part. 2. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 39. n. 26. Fr. Emman. q. Regul. tom. 3. q. 74. art. 4. vers. vnde condemnatus, Monet. d. p. 1. q. 6. n. 11. vbi num. 16. limitat, nisi quando omnes beneficij fructus consistere in distributionibus, Cened. d. q. 1. n. 6. Et hinc vice versa si quis priuetur distributionibus non dicitur beneficij fructibus priuatus, Gonzal. ad regul. 8. Cancel. §. 7. numero 10. Carol. Macign. de Horis Canon. cap. 71. Garcia d. dub. 1. num. 5.

Non obstat, quòd quamuis hoc regulare sit, tamen quando agitur de sola consideratione, & estimatione beneficij, quæ in litteris solet exprimi ad hoc vt Papa omnibus computatis sciat valorem ipsius, secundum vltimam communem loquendi, quia computatio non fit ad effectum grauandi, sed alium, nempe sustinendi gratiam pensionis intra valorem Præbendæ beneficij debent computari inter fructus, redditus, & prouentus beneficij, Gemin. in cap. fin. num. 2. Franch. num. 1. de rescript. in 6. Cassad. decis. vnic. de cleric. non resident. Boër. decis. 340. ante num. 4. Quia Gemin. & Franch. non distinguunt casum à casu, sed simpliciter tenent distributiones comprehendi quorum opinio aduersatur veriori supra relatæ; at Boër. refert quidem opinionem Gemin. ante num. 4. sed immediatè contrariam adducit, & sequitur. Nec attenditur in narratis litterarum Apostol. communis vsus loquendi, secundum vulgarem sermonem; sed modus loquendi litteraliter, ex quo

quo gratia in litteris est latine concepta, Bald. in l. lege, circa fin. ff. de leg. hered. Castador. in d. decis. vnic. num. 4. de cleric. non resid.

8 Nec obstat quod si strictè excludatur dicta interpretatio, largè tamen veniant distributiones sub nomine fructuum, Pute. decis. 239. num. 3. & 4. lib. 1. in correctis, vbi aperte dicit quotidianas distributiones largè posse dici fructus, & idem firmarunt alij relati per eundem Monet. d. p. 1. q. 6. num. 13. & q. 7. num. 8. Quia respondetur quod etsi in aliquibus casibus veniant distributiones sub nomine fructuum, tamen comprehensio earum non semper, & indistinctè sequitur, sed secundum subiectam materiam regulari debet; atque ita dum agitur de fructibus alicuius Canoniciatus non habentis Præbendam, aliò ve fructus præter distributiones quotidianas, tunc per expressionem fructuum etiam distributiones etiam comprehensæ, ne dispositio otiosa remaneat, Gem. in c. presenti, num. 19. de offic. Ordin. lib. 6. Philip. ad Monach. in d. c. vnic. n. 60. & 64. de cleric. non resid. Tiber. Dec. conf. 43. num. 14. vol. 1. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 39. num. 27. Idem videtur in casu Mohed. decis. 6. de præben. vbi agitur de condemnatione fructuum in causis beneficialibus super beneficiis Capitularibus propter styllum Rotæ; ex quo non fit condemnatio nisi cum fructibus perceptis: & qui percipi potuerunt, Pontan. & alij citati per eundem Monet. d. q. 6. num. 16. & secundum eandem subiectam materiam Rot. in Oriolen. Canoniciatus 10. Iunij 1610. coram bonæ mem. Remboldo dicit narratiuam non esse iustificatam quod Archidiaconatus nullos prouetus haberet ad effectum illum retinendi insimul cum Canoniciatu dum habebat distributiones quotidianas, quia si Papa sciuisset tales habere, non dedisset retentionem Canoniciatus, eodem modo dicendum intellexit Castad. decis. 6. de Præbend. ad sustinendam prouisionem Apost. respectu beneficij, etiam quod nihil dixerit impetrans de quotidianis distributionibus pendente lite perceptis, quia subiecta materia, id est, æquitas, suadebat, vt in expressione fructuum comprehenderentur pro sustinenda gratia prouisionis beneficij quam æquitatem Domini de Rota ibi non considerauit pro sustinenda pensione sine causa seruata, & si quaratur de ratione differentiarum inter vnũ, & alium casum, illa parens est, quia prouisio beneficij utilis est Ecclesiæ propter seruitium, pètio verò sine causa odiosa est de sui natura, & onerosa Ecclesiæ. Nec obstat decis. 550. n. 5. p. 1. recent. quia eo casu seruatio legebatur super omnibus fructibus, iuribus, obventionibus, & emolumentis, & sic per verba vniuersalia, quæ non cadunt in præsentia lectura, quæ si extarent, aliter certè esset dicendum pro-

pter decisionem Reatina pensionis supra allegatam. Hodie tamen videtur nullo casu intelligi seruatum pensionem etiam super distributionibus, siue omnia emolumenta in distributionibus consistant, siue in earum parte aliqua, nisi hoc sit expressum idque iure quodam singulari, videlicet propter componendam vnus ducati pro quolibet ducato eius quantitatis, quæ seruatur super huiusmodi distributionibus, Mand. de signatura gratia titul. de pension. in 8. col. vers. pensiones non dantur, & fuit latè decisum in Hispanen. & in alia Salamantina pensionis, quarum meminit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. proam. num. 190. in ult. impres. vbi respondet decisionibus Achil. 8. de pension. & Cas. de Grassis decis. itidem 8. de probat. refert Lotter. d. lib. 1. q. 39. num. 30. & 31.

Instituta fuerunt distributiones huiusmodi vt præter spiritualia præmia quæ à Deo pro diuinis Officiis clerici consequuntur, etiam temporale stipendium pro victu ab Ecclesiâ reciperent, cap. clericus victum, 20. distinct. ac propterea etiam frequentius ac diligentius pro Officiis diuinis recitandis ad Ecclesiâ conuenirent, d. cap. vnic. §. statumus, de cleric. non resident. lib. 6. Vgolin. de officio Episcop. cap. 19. §. 2. num. 2. Duaren. lib. 7. de sacram. Eccles. ministr. cap. 4. Marc. Anton. Columna de Eccles. reddit. origin. p. 3. cap. 24. num. 1. & cap. 26. Valenzuela tom. 1. conf. 34. num. 129. & seqq. Fusc. de visit. lib. 1. cap. 15. num. 16. & seqq. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 19. à num. 38. † & sic dantur propter 10 interessentiam tanquam propter causam, & rationem formalem, Monet. d. part. 1. quæst. 4. num. 15. nec simonia committitur, cum in primis dentur vt Deo inseruiant, & munera sua obeant, Vgolin. de simon. tab. 1. cap. 9. §. 6. num. 4. ac propterea est constitutum in cap. licet, de præben. vt interessentibus tantum diuinis Officiis tribuantur, aliis verò minimè, quacumque contraria consuetudine non obstante, & qui eas cum præsentibus non fuerint, recipere audent, earum dominium non acquirant, nec faciant eas suas, sed ad earum restitutionem teneantur d. cap. vnic. Excipiuntur autem multi casus, de quibus infra cap. 24. peculiariter tractabimus.

Cum ergo à Canone concedantur istæ distributiones Clericis ad illud ministerium, quod exhibent Altari, & diuino cultui, vt supra ostendimus, fit consequens eas etiam quoad dominium percipientibus huiusmodi acquiri, vt probat Rodan. de spol. Ecclesiast. q. 1. à num. 27. vbi num. 28. subdit posse Clericos ad libitum suæ voluntatis distribuere huiusmodi distributiones, ac eis disponere, & ad hæredes transmittere, quia non augent corpus præbendæ, sed debentur propter ope-

ra personæ & num. 30. resoluit clericos posse testari de quotidianis distributionibus sicut laborator de diuino denario potest disponere, & q. 3. §. quid dicendum, n. 35.

- 11 Ius percipiendi quotidianas distributiones competit Cathedralium, & Collegiarum Ecclesiarum Canonicis, diuinis Officiis interuentibus, ut probatur in dicto c. vnic. de cler. non resid. lib. 6. & in Clem. 2. de atate, & qual. & in Extrauag. cum nonnulli l. 1. §. prater ea, de prab. inter commun. & constat ex c. licet, de prab. & ex Conc. Trid. sess. 21. de reform. c. 3. & sess. 24. etiam de refor. c. 12. vers. prater ea, Hoied. de incomp. benef. p. 1. c. 12. n. 67. & 68. Rota decis. 720. in fine p. 1. in posthum. Farin. alias p. 3. recent. me citato in hoc loco Garcia in sum morali tract. 2. diff. 9. dub. 3. n. 4. ac etiam Clericis earundem Cathedralium & Collegiarum Ecclesiarum, ut clarè colligitur ex dicto cap. vnic. ibi, consuetudinem, quam Canonici, & alij Beneficiati, seu Clerici Cathedralium, & aliarum Collegiarum Ecclesiarum distributiones quotidianas, & c. iuncta lectura dictæ Clement. 2. & Conc. Trid. d. c. 12. vers. prater ea, late tradunt Monet. de distrib. quotid. par. 2. q. 1. ex n. 1. Sanctarel. var. resol. q. 12. à princip. Bartol. à S. Fausto de horis Canon. lib. 3. q. 7. Alexand. Trentacinq. vol. 1. conf. 41. per tot. vbi etiam quod huiusmodi distributiones debent esse pares.

- 12 Competit quoque ius percipiendi quotidianas distributiones Canonico dispensato in ætate, nam eo ipso quod fuit sic dispensatus, & prouisus de Canonicatu, Præbenda fructibus, & stallis, debet admitti ad distributiones quotidianas, prout alij Canonici, ea ratione, quia cap. 4. sess. 22. de refor. & Clement. ut ij, de atate, & qual. locum non habent in impedito defectu ætatis, nec in legitime dispensato, sed solum in negligente, & nolente, ex glos. verb. legitimo, in dict. Clement. ut ij, & resoluit Sacra Congregat. Concil. in hærendo resolutionibus antiquis, in vna Reatina 10. Iulij, 1627. & in alia Montis Politiani 13. Ianuarij 1629. & nouissime Carolus de Anfaldis Clericus S. Miniati in ætatis suæ anno 16. prouisus & dispensatus à S. D. N. Papa Urbano VIII. ad Canonicatum obtinendum in Cathedrali eiusdem ciuitatis petiit declarari se vocem in Capitulo habere, ad distributiones quotidianas dum diuinis Officiis interest lucrari. Die 15. Septembris 1629. Sacra Congreg. Cardinalium Concil. Trident. interpretum secundum ea, quæ proponuntur, censuit prædictum Oratorem vocem in Capitulo habere, & distributiones quotidianas dum diuinis Officiis interest, lucrari. Quas quidem S. Congregat. decisiones puto procedere quoad vocem ex forma dispensationis, ut ostendi infra in c. 37. num. 13.

Et non modò illis, qui sunt de numero Canonorum, pertinet ius percipiendi quotidianas distributiones, sed etiam supernumerariis, & creatis cum expectatione Præbendæ, Ludou. Gom. in tract. de grat. expect. n. 28. Steph. de forma expectat. form. 1. num. 8. & 12. Hoied. de incompatib. benef. p. 1. cap. 12. num. 7. per tex. in cap. cum M. Ferrariensis de constit. + Hi enim Canonici recepti ultra numerum habent statim omnia iura Canonix, veluti stallum in Choro, & vocem in Capitulo, atque ideò possunt eligere, & esse delegati Papæ & habere prærogatiuas omnes, quibus cæteri Canonici gaudent, sicut tradunt Doctores in d. c. cum M. Ludou. Gom. de grat. expectat. numer. 35. & 38. Staphil. d. form. 1. à numer. 2. Hoied. d. cap. 12. num. 6. nisi sit consuetudo, quod Canonici huiusmodi ultra numerum recepti non habeant iure Canonix, Felin. in d. cap. cum M. numero 23. in fine, & Staphil. d. form. numer. 11. & 12. aut nisi esset consuetudo quod Canonicus non possit administrare iura Canonix nisi prius fuerit installatus, Doct. in d. cap. cum M. vbi Rip. num. 187. vel nisi etiam receptus quis sit in Canonicum non simpliciter, sed cum hoc quod sit supernumerarius; nam tunc constat quod Canonici noluerunt frangere numerum, & ius integrum de nouo creare, iuxta text. in cap. dilecto, de præbend. sed solum illi dare quoddam ius extraordinarium, & præparatorium ad futurum ius integrum obtinendum. Ita Abb. in cap. cum M. num. 31. in fine, Felin. num. 23. vers. hanc conclusionem, & Rip. num. 188.

Sed verius est non habere plenum ius Canonix, neque quotidianas distributiones lucrari illum, quem Papa mandat simpliciter recipi in Ecclesia, in qua est certus numerus Canonorum, neque derogat certo numero, aut non mandat recipi cum plenitudine iuris Canonicalis, ut per Abb. in dict. cap. cum M. numero 32. Rip. num. 189. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 19. numer. 42. cum seqq. vbi sic distinguit, aut receptio soluit numerum, & hoc casu debentur, aut non soluit, & non debentur, Anton. Fabr. loco citando num. 31. Hoied. de incompat. benef. p. 1. cap. 12. num. 6. Mandos. reg. 9. Cancell. q. 10. num. 5. late Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 867. num. 8. Menoch. consil. 1179. à num. 7. Monet. d. par. 2. q. 1. à n. 4. vbi num. 20. subdit Canonicos Ecclesiarum non numeratarum, de quibus meminit text. in cap. dilecto, de præbend. capaces esse distributionum quotidianarum. Vnde quando Papa receptionem mandauit, si eam fieri cauerit, cum plenitudine iuris Canonicalis, vel foras in cap. dilectus, & in cap. proposuit, de concess. præb. longè plus consequetur receptus & sic etiam partem in distri

distributionibus quotidianis, & fructibus superexcrecentibus, quam in iam simplicis mandati de recipiendo consequeretur. Ita Anton. de Butr. in d.c. cum M. Anton. Fabr. in praxi benef. lib. 2. tit. de titulo, & institutione. num. 30. Berrachin. de Episcopo, p. 3. num. 22. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 9. q. 3. & 4. §. 19. Nam verba illa, cum plenitudine iuris Canonialis, includunt distributiones quotidianas, quas percipient Canonici supernumerarij, qui mandantur recipi cum dicta clausula. Felin. in d. cap. cum M. num. 23. in fine vers. sed ubi Papa, Steph. Gratian. d. cap. 867. num. 6. ubi num. 11. id limitat quando admissio fuit facta sine præiudicio antiquorum Canoniorum, quod numeris seqq. multis comprobatur fundamentis, Lotter. d. lib. 1. q. 19. num. 48. cum seqq.

Si verò supernumerarij ipsi expectantes Canonici ex patientia numerariorum, statum in choro, & vocem in Capitulo, ac reliqua, quæ Canoniorum sunt, aliquoties habuerint, hæc non amplius eis poterunt denegari, etiam si recepti non fuerint cum plenitudine iuris Canonialis, & si fortè denegantur, de spolio agentes audiendi erunt, & reintegrandi, Franc. Marc. Delphin. decis. 16. p. 1.

16 Quotidianarum quoque distributionum capax est obtinens in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata, Dignitatem, Canonicatum, aut Portionem, cui ab habente ad id potestatem datus sit coadiutor simplex, ac si illum non haberet, ut resoluit Monet. d. p. 2. q. 1. num. 22. ubi num. 24. subdit Episcopum iure ordinario posse dare talem simplicem coadiutorem Archidiacono ratione sui Officij, ut habetur in cap. fin. de cleric. agrotante. Idem dicendum ubi coadiutor datus esset à Summo Pont. cum futura successione; nam etiam 17 tunc † coadiutus capax est quotidianarum distributionum ac si nullum talem haberet coadiutorem, ut per Nau. conf. 1. alias 2. num. 2. 3. & 6. de cleric. agrot. Gonz. ad regul. 8. Cancell. gloss. §. num. 15. & 119. cum seqq. ubi etiã idem statuunt cum coadiutor huiusmodi abesset à Choro ob aliquam ex causis, propter quas titularis, & proprietarius absens à Choro nihilominus perciperet distributiones, ut putat infirmitatis, carcerationis, & aliorum huiusmodi legitimorum impedimentorum, nam tunc adhuc perciperet illas coadiutus; coadiutor enim distributiones pro coadiuto, non autè pro se regulariter acquirit, ac lucratur, ut docent Nau. dict. conf. 1. n. §. cum seqq. Gonzal. dict. n. 15. & 122. & ita habent ferè omnes litteræ coadiutoriarum huiusmodi, ut coadiutor aut nullos redditus, vel distributiones beneficij percipere possit, vel non nisi de voluntate coadiuti, idem Gonzal. dict. num. 122. subdit quòd coadiutor in-

seruire, & interesse tenetur Divinis, aliàs enim coadiutus distributiones non perciperet, & ideò cum hoc procederet ex culpa coadiutoris, teneretur hic ad ei resarciendum omne damnum, & interesse.

Distributiones duplicatæ debentur ei, qui 18 in eadem Ecclesia Dignitatem, & Canonicatum ex vi consuetudinis, vel dispensationis habet, ut resoluunt Doctores per text. ibi in cap. cum olim, de sent. & re iudic. Duen. reg. 206. limit. 4. Couar. lib. 3. var. cap. 13. n. 6. Nau. de Orat. miscel. 60. num. 15. Hoied. d. par. 1. cap. 12. à num. 15. Rebuff. in. praxi titul. de disp. rat. etatis, vers. in Cathedralibus, ad fin. Azor. inst. mor. p. 2. lib. 7. c. 7. q. 13. Adrian. Negul. in sylva resp. q. 294. n. 3. Nald. in summa verb. Canonici n. 1. Valq. in opusc. de benef. c. 4. dub. 1. 3. Gratian. disc. for. tom. 5. c. 894. num. 24. Castill. dec. Sicil. 44. n. 9. Garc. Mast. de Magist. lib. 1. c. 21. num. 75. Barthol. à S. Faust. de horis Canon. lib. 3. quest. 22. Filliuc. in quest. moral. tom. 3. tract. 41. cap. 6. num. 53. me citato in hoc loco Trullench. d. lib. 1. c. 8. dub. 5. Garcia d. tract. 2. diff. 9. dub. 3. num. 6. Rota in Pisana distributionum 3. Iulij 1628. coram Card. Virili, Monet. dict. par. 2. q. 4. per tot. ubi à num. 19. subdit quòd † obtinens duos Cano- 19 nicatus in diuersis Ecclesiis citra dispensationem, nequit duplices habere distributiones, & quidem si eodem tempore diuina Officia recitentur, & quòd si ex dispensatione Apostolica Canonicus quis sit in pluribus Ecclesiis, tunc pro tempore, quo in eisdem diuinis interest, lucrari poterit ubique distributiones, cum id faciat ad quod illæ tribuuntur, & alioqui iuste retineat utrumque Canonicatum. Quæ quidem principalis resolutio ex eo probatur, quia Officialis habens duo Officia publica de mandato Superioris potest habere duo salaria, gloss. in 1. matriculam C. de agent. in rebus lib. 12. cum duas personas repræsentet ad text. in §. illud, in auth. ut indic. sine quoquo suffrag. & regens duo Officia statuto, vel lege, duo recipere potest salaria, Guillelm. in cap. Raynutius, verb. duas habens filias num. 63. de test. Menoch. de arbitr. casu 223. num. 7. Mastrill. d. lib. 1. cap. 21. num. 73. ubi num. 77. ex Bald. in l. binos C. de offic. diuers. indic. subdit quòd si vnus Officialis positus sit loco duorum, utrumque debet habere salarium annexum, & num. 78. cum eodem Bald. in l. qui duobus, ff. de condition. & demonstr. exemplificat in lectore, qui legit lectionem ordinariam, & extraordinariam. An Canonicus debeat habere duas voces in Capitulo. Vide infra cap. 37. num. 18.

Singulis Horis Canonici, & Missæ Con- 20 uentuali debent distributiones quotidianæ assignari, gloss. verb. ordinationem, in d. cap. vnic. de cleric. non resid. lib. 6. & verb. Canon-

nicas

- nicas in Clemen. 1. de celebr. Missar. Sanctarel. var. resol. q. 12. à n. 4. Monet. d. p. 2. quest. 3. ex n. 1. vbi n. 46. rationabiliorem, & honestiorem ait esse ordinationem, quæ omnibus horis, ac singulis suam propriam distributionum portionem assignat, & in num. 14. subdit*
- 21 *quod + potest etiam, & fortasse debet non modò diuinis ipsis Officiis, verùm & supplicationibus, Conuentibus Capitularibus, & aliis similibus, quæ communiter à Clericis Ecclesiarum Collegiarum obeuntur, portio aliqua distributionum quotidianarum assignari, & n. 15. resoluit, quòd ad Episcopum, & vnamquamque Ecclesiam spectat statuere quænam portio distributionum, vtrique horæ Canonica, diuino Officio, Ecclesiasticæ functioni assignanda sit, & n. 20. quòd distributiones quotidianæ assignatæ intelligantur horis, ac diuinis Officiis, non quouis modo, sed integris & completis.*
- 22 *Valet tamen consuetudo vt distributiones quotidianæ distribuuntur non modò iis, qui integris horis non interfuerint, verùm etiam non omnibus, sed aliquibus, & certis dumtaxat, vt colligi videtur ex Clemen. 2. de atate, & qual. vbi glos. verb. certis horis. Card. quest. 17. Anch. num. 8. Imol. num. 33. circa med. ibidem, Duen. reg. 206. limit. 2. Roch. de Curte in repet. cap. fin. numer. 485. aliàs sect. 5. num. 43. consuet. Hoied. d. par. 1. cap. 17. num. 11. Monet. d. quest. 3. num. 43. vbi num. 47. ait ad inducendam huiusmodi consuetudinem, quòd nimirum qui aliquibus horis interest, omnes distributiones etiam cæteris horis aliàs assignatas acquirat, requiri aliquam rationem, & præterea spatium 40. annorum iuxta text. in d. c. fin. cùm ibi traditis per gloss. & Doctor. de consuet. idem tamen Monet. vbi sup. n. 50. fatetur non valere consuetudinem quòd distributiones vnius diei vnica hora acquirantur.*
- 23 *Concilium autem Trid. sess. 21. de refor. cap. 3. ne qua ex parte minuatur diuinus cultus, sed ei debitum in omnibus rebus præstetur obsequium, statuit in Ecclesiis tam Cathedralibus, quàm Collegiatis, in quibus nullæ sunt distributiones quotidianæ, vel ita tenues, vt verisimiliter negligantur, tertiam partem fructuum quorumcumque reddituum tam Dignitatum, & Canonicatum, quàm aliorum omnium eiusdem Ecclesiæ beneficiorum separari debere, & in distributiones quotidianas conuerti, quæ inter omnes Diuinis interesset proportionabiliter iuxta diuisionem Episcopi diuidantur, Steph. V. Veyms d. loco num. 8. cum seqq. Marcel. Vulpe in praxi iudic. for. Eccl. c. 12. n. 2. Machado en su per-*
- 24 *fetto Confessor. lib. 4. p. 4. tr. 3. doc. 1. num. 4. Vnde S. Congreg. Concilij censuit + distributiones quotidianas, quæ acceptæ fuerunt in tertia*

parte fructuum Dignitatum alicuius Ecclesiæ, assignari debere non duobus tantum horis Canonicis, sed etiam reliquis omnibus aliis, quibus qui non interfuerit, distributionem amittit, vt referunt Nicol. Garc. de benef. p. 3. capite 2. numero 489. Vgolin. de officio Episcopi cap. 19. §. 2. num. 4. Petr. Enriq. theore. 21. Monet. de distribut. quotid. p. 1. q. 3. num. 1.

Hæc tertia pars non potest deduci nisi ex Canoniciatibus, & aliis beneficiis residentiam requirentibus in Cathedralibus, seu Collegiatis existentibus, quia extra Ecclesiā Cathedralē, vel Collegiatā decretum Concilij d. sess. 21. c. 3. de reform. locum non habet, vt censuit S. Congreg. Concilij, quam refert Nicol. Garc. de benef. p. 3. cap. 2. num. 473. cum seqq. Vnde detrahi non potest aliqua pars fructuum beneficiorum, quæ sunt extra Ecclesiā Cathedralē applicanda distributionibus, nisi ipsa beneficia essent incorporata Præbendis Canonicalibus; Patec. in praxi Episcop. p. 2. capite 3. num. 7. vers. de distributionibus, Zerol. p. 1. verb. distributiones quotidiana, §. 2. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. resol. 288. num. 3. vers. de distributionibus. Detrahenda quoque est huiusmodi tertia pars ex omnibus Dignitatibus, vt clarè disponit idem Concil. sess. 22. capite 3. de reform. quamuis de iure patronatus sint, nisi repugnet fundatio, cui in d. cap. 3. sess. 21. & 22. non est derogatum, Garc. d. cap. 2. num. 492. & seqq. Non comprehenduntur tamen Dignitates, quæ etsi locum habeant in Choro, nullas tamen habent distributiones quotidianas; nec sufficientes Præbendas, vel fructus tenues, quæ retineri possunt cum Canonicatibus, vbi est consuetudo absque alia dispensatione, per cap. licet, de consuet. in 6. resoluit Nicol. Garc. d. cap. 7. num. 483. & ita facienda est deductio ex illis Dignitatibus, quarum fructus sunt illius Ecclesiæ, in cuius Choro hæ Dignitates sedem habent; secus verò si nullos fructus perciperent ex illis Ecclesiæ, sed haberent proprios, & distinctos à mensa Capitulari, idem Garc. d. cap. 7. num. 465. Et aduertat Episcopus quòd quando vltus est remedio d. cap. 3. sess. 21. in detrahenda tertia parte ex Dignitatibus, non potest vti remedio alterius, c. 3. sess. 22. in detrahenda ex illis alia tertia parte; ita ex sententia Sacra Congregatio, refert idem Nicol. Garc. d. cap. 7. num. 472.

Hæc deductio facienda est de fructibus non secundum taxam antiquam, prout est in libris Capitulorum, sed secundum valorem currentem, Garc. d. parte 3. cap. 2. num. 467. & cap. 4. num. 22. Aloyf. Ricc. in praxi fori Eccles. resoluit. 488. n. 3. & ita secundum verum valorem, & non secundum taxam Præben-

Præbendarum, idem Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 467. Et antequam ista detractio fiat, deducendæ sunt prius pensiones, & alia onera legitime imposita quandiu illa durauerint sed de nouo impositæ non comprehendunt istam tertiam partem, idem Garc. dist. cap. 7. num. 468. vbi etiam quod de fructibus alteri reseruatis non fit ista detractio donec reseruarius vixerit. Et nouissimè quod huiusmodi assignatio vt supra faciendâ intelligatur deductis oneribus, censuit S. Congreg. Concilij sub die 7. Aprilis 1629.

Quid autem est quod Concil. Trident. loco citato voluit debere istam tertiam partem fructuum, & quorumcunque prouentuum ab Episcopis diuidi, proportionabiliter, in ipsa prima fructuum deductione. Circumfertur ea de re declaratio quædam quæ ab Eminen- tissimis Concilij Trid. interpretibus dicitur emanasse, plus dandum esse ex quotidianis istis distributionibus ei, cui plus est oblatum ex Dignitate, vel Præbenda pinguiore, adeo vt nihil sit dandum illi, cui nihil fuit ablatum. Et alias iterum his verbis. Qui plus conferunt etiam pro rata eius, quod conferunt, lucentur. Quod per se satis bonam habet rationem ex ipsa naturali æquitate, & iure societatis pro- manantem vt scilicet ij, qui plus conferunt ex prouentibus suorum beneficiorum ad massam contributionum, plus quoque parti- cipent in distributione collatorum. Itaque si in eadem Ecclesia fuerit Dignitas, quæ in an- nui prouentibus habeat mille aureos, fuerit iem Canonicatus qui habeat quingentos? fuerit denique alius Canonicatus, qui solum- modo habeat ducentos, prout contingere potest vbi Præbendæ sunt distinctæ, ac sepa- ratos habent prouentus? & unicuique isto- rum detrahatur pars tertia, quæ conuertatur in distributiones quotidianas, æquum & ius- tum est, vt prima fructuum talium distribu- tio fiat, proportionabiliter, hoc est, vt is, cui plus detractum est ex grosso sui beneficij, ali- quid amplius accipiat ex distributionibus quotidianis, secundum modum & proportio- nem eius, quod amplius ipsi detractum fuit. Quod ipsum est, quo Concilium Trid. voluit tertiam partem fructuum per Episcopum di- uidi, proportionabiliter, inter obtinentes Di- gnitates, & cæteros, qui Diuinis interfunt. Ita Stephan. V Veyms in constit. 24. ex iure antiquo desumptas, & per Concil. Trid. specia- tim innouatas constituit. 11. numer. 12. pag. 96. & 97.

Sed cur eadem ratione & proportionem istæ distributiones, quæ deinde percunt absenti- bus propter illicitam absentiam, vel quia de- bitum seruitium personaliter non implent, iterum non accrescunt præsentibus, quia idem Concil. Triden. sess. 22. de reform. cap.

3. iussit applicari fabricæ Ecclesiæ, quatenus indiget, vel alteri pio loco ad arbitrium Or- dinarij Episcopi? vide infra cap. 22. num. 17.

Episcopus non potest Dignitatibus, per- sonatibus, & Officiis statuere certam offi- cij, & seruitij fomam præter solitam pro lu- cranda tertia parte Præbendæ in distributio- nes conuersa, ita ex S. Cong. sententia Nicol. Garc. d. parte. 3. cap. 2. num. 490. Armendar, in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 81.

In illis Ecclesiis, in quibus distributiones non sunt regulariter tenues, sed pingues, li- cet sint aliquæ horæ, quæ non habent distri- butiones, aut tenues debent eis rationabiles assignari, detrahendo aliquam partem fru- ctuum à Præbendis, non autem ab aliis di- stributionibus cæteris Horis assignatis; idem Garc. d. cap. 2. num. 484. Moner. de distribut. quotid. par. 2. quæst. 3. num. 1. Nam ¶ vbi essent distributiones sufficientes & tolerabiles, ter- tia pars fructuum Præbendarum applicanda distributionibus detrahi non potest, Piafec. vbi sup. Aloyf. Ricc. de resolut. 388. nume- ro 1. Zerol. parte 2. verb. distributiones quoti- dianæ.

Licentia causa studiorum etiam obtenta à Sede Apost. non excusat ab amissione cæte- rarum distributionum quotidianarum, vt re- fert decifum Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. proæm. n. 179.

Sed vbi nulla est Canonicorum, aut Cle- ricorum Præbenda, vel Portio, sed totum in distributionibus beneficiorum consistit, con- cessa licentia percipiendi fructus in absentia, distributiones illæ huiusmodi absentibus de- bebuntur, vt probatur in d. cap. cum olim, de verbor. signif. glos. in cap. licet 32. de præ- bend. vbi Abb. & alij communiter, glos. pen. in d. cap. vnic. de cleric. non resid. in 6. Rebuff. de priu. schol. priuileg. 31. num. 12. Horat. Lut. eod. tract. priuileg. 98. vers. 1. limita. Aym. conf. 135. num. 24. Paris. conf. 32. à num. 7. lib. 4. Benn. de priuileg. Iureconsult. p. 1. priuileg. 15. num. 8. & idè si esset aliquis Canonicus sine Præbenda, debentur ei distributiones pro interessentia, sicut & aliis, cap. dilectus, de Præbendis.

De his quotidianis distributionibus potest Beneficiarius pro sua libertate, & arbitrio disponere etiam per vltimam voluntatem, & iuxta suæ voluntatis natum impendere, non solum quia earum est dominus, vt colligitur ex cap. vnic. vbi innuitur mancipatos diui- nis Officiis dominium distributionum acqui- rere si Choro interfint, verum etiam, quia distributiones traduntur ob ministeriū per- sonale tanquam merces operis, & tanquam stipendium laboris, & consequenter sunt bona

bona quasi patrimonialia, quarum Beneficia-
rius absolutus est dominus: & ideo sic doc-
cent Dominici. in cap. presenti 9. de offic. Ordin.
lib. 6. n. 16. cum seqq. ubi Franch. num. 10. &
in d. cap. unico, § quia verò, à num. 3. Sylvest.
in sum. verb. Clericus, 4. quæst. 4. num. 3. Couar.
in cap. cum in officiis, num. 4. de testam. Paris.
conf. 33. num. 10. tom. 4. Crass. commun. §. te-
stamentum, quæst. 34. in 1. numer. 38. Gonzal.
ad reg. 8. Cancell. §. 7. proam. num. 164. Cardin.
Tusch. pract. conclus. lib. D. conclus. 512. Vgolin.
de potest. Episcopi p. 1. cap. 19. §. 2. num. 6. vers.
verum quibus. Monet. de distribut. quotid. p. 3.
q. 1. numer. 18. & quæst. 4. num. 12. Ioan. Valer.
de different. inter utrumque forum, verb. mu-
nera, differ. 1. num. 14. Gallet. in margarita ca-
suum conscientia, verb. fructus, Filliuc. in quæst.
moralibus tom. 3. tract. 43. cap. 3. quæst. 10. quic-
quid dicat Nauarr. de reddit. Eccles. quæst. 1.
mon. 30. num. 2.

CAPVT XXII.

*Canonicus quando distributiones
amittat, & quibus illa sic amissa
accrescant, & an sibi remitti,
& donari valeant?*

SUMMARIUM.

- 1 Canonici, qui non intersunt diuinis Of-
ficiis, ipso facto ante ullam Iudicis sen-
tentiam, distributiones quotidianas amit-
tunt.
- 2 Excommunicatus iuste eo ipso quotidianas
distributiones amittit, nec eas recuperat.
- 3 Excommunicatus ab excommunicatione ap-
pellans, appellatione pendente distribu-
tionibus priuatur.
- 4 Obligatus in forma Camera potest sine per-
sonali citatione excommunicari.
- 5 Auditori Camera vigore obligationis Came-
ralis tribuitur facultas procedendi per
audientiam contradictarum.
- 6 Executori non licet super validitate senten-
tie, cuius executioni additus est, pronun-
ciare.
- 7 Censurati ab Auditore Camera, sen eius lo-
cum tenentibus absolui non possunt nisi ab
eis, & aliis suis, etiam de partium consen-
su, praterquam in mortis articulo.
Carceratus factus, & culpa sua, non lucra-
tur fructus qui consistunt in distributioni-
bus quotidianis. ibid.
- 8 Suspendus iuste ab officio priuatus est ipso iure
quotidianis distributionibus.
Clericus suspendus debet tantum habere

de fructibus sui beneficii quod sufficiat si-
bi pro alimentis. ibid.

Suspendus ob contumaciam minime alimen-
ta debentur. ibid.

- 9 Suspendus iuste à beneficio amittit distribu-
tiones quotidianas.
- 10 Interdictus iuste ab ingressu Ecclesie amittit
ipso iure quotidianas distributiones.
- 11 Cessationis à Diuinis siue iusta, siue iniusta
tempore Canonici non percipiunt quoti-
dianas distributiones.
- 12 Depositus seu verbalis degradatus ab Ordine,
officio, vel beneficio amittit quotidianas
distributiones, illi tamen danda sunt ali-
menta de ipsis redditibus ecclesiasticis, si
aliunde non habeat unde viuat.
- 13 Canonicus in Ecclesia Cathedrali, vel Colle-
giata, qui priuatus fuit Canonatu non
percipit quotidianas distributiones.
Canonicus depositus, si non habet unde vi-
uat, alendus est de fructibus sibi oblatis be-
neficii, etiam si ob culpam propriam, vel
admissum scelus fuerit depositus. ibid.
- 14 Distributiones quotidiana ordinaria, & pro-
priè sumpta amissa accrescunt aliis cleri-
cis, qui intersunt diuinis Officiis.
- 15 Concil. Trident. cap. 3. sess. 11. & 21. dere-
form. declaratur & concordatur, & nu-
meris seqq.
- 18 Distributiones absentium debentur solum
actu interessentibus, non verò aliis, qui
iuris fictione censentur interequentes, ut
qui absunt ex causa infirmitatis, vel ob
alium Ecclesie sue utilitatem, aut in-
flam, & rationabilem corporis necessita-
tem.
- 19 Canonicus potest distributiones, quas alter
male quæserat sibi applicatas, & tradi-
tas illi ipsi donare, qui eas amittit.
- 20 Distributiones amissas ob non residendum
non potest Episcopus, seu Capitulum re-
mittere, aut donare, sed vide n. 23.
- 21 Canonicorum consensus non potest facere, ut
qui non interfuit Diuinis, habeat distribu-
tiones quotidianas, & neque statuto, aut
lege hoc potest constitui.
- 22 Capitulum totum per consuetudinem non po-
test concedere quod absens lucretur distri-
butiones quotidianas etiam si per momen-
tum temporis durauerit absentia.
- 23 Distributiones praterite remitti de iure Con-
cilij Trid. prohibentur, etiam si absit omnis
fraus, & conuentio.

Canonici, qui non intersunt
diuinis Officiis ipso facto ante
ullam iudicis sententiam, di-
tributiones quotidianas amit-
tunt, ut patet ex capite unic. §. qui verò,
de cleric. non resid. libro 6. & colligitur ex
Concil.